

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/222/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118368097
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118368097.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom D. X, XXX XX A., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom B. E. X/A, XXX XX I. - mestská časť S. A., v konaní o zaplatenie 213,58 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7Cb/3/2019-99 zo dňa 5. septembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7Cb/3/2019-99 zo dňa 5. septembra 2019 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 213,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 213,58 Eur od 09.03.2018 do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Podľa výroku II. okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení okresný súd poukázal na žalobu žalobcu pôvodne doručенú na Okresný súd Banská Bystrica dňa 31.10.2018, ktorou sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 213,58 Eur spolu s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 213,58 Eur od 09.03.2018 do zaplatenia. Žalobca si súčasne uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalovaný nereagoval na výzvu žalobcu špecifikovanú ako upomienku. Žalobca k žalobe pripojil Zmluvu o nájme č. 587 zo dňa 27.12.2017 uzatvorenú medzi žalobcom ako prenajímateľom a obchodnou spoločnosťou DEVRO s.r.o. ako nájomcom, faktúru č. 180036 vystavenú žalobcom na sumu 1.056,- Eur, splatnú dňa 02.02.2018, čestné prehlásenie obchodnej spoločnosti DEVRO s.r.o., Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2018 uzavretú medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou DEVRO s.r.o. ako postupcom, Oznámenie o postúpení

pohľadávky, Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 21.02.2018 na sumu 842,42 Eur, uplatnenie nároku na náhradu škody zo dňa 23.03.2018, Záznam o dopravnej nehode zo dňa 26.12.2017, Zákazkový list č. PZ20170770 a faktúru č. 21850113 vystavenú obchodnou spoločnosťou FINAL - CD spol. s r.o. na sumu 6.413,17 Eur zo dňa 25.01.2018, splatnú dňa 08.02.2018.

2. Okresný súd poukázal na postup vo veci, keď bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, na ktorý žalobca reagoval podaním zo dňa 08.02.2019, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného dňa 06.03.2019 spolu s uznesením okresného súdu na vyjadrenie, ktorý žalovaný zostal ďalej v konaní nečinný.

3. Okresný súd ďalej uviedol, že vo veci nenariadil pojednávanie s poukazom na ust. § 297 písm. b) CSP, pretože v predmetnom prípade išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000,- Eur. V nadväznosti na to, okresný súd v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP v zákonnej lehote oznámil na úradnej tabuli a na webovej stránke okresného súdu verejné vyhlásenie rozsudku na termín 05.09.2019. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie v rozsahu tak, ako vyjadril v odseku 7. napadnutého rozsudku okresného súdu a za aplikácie ust. § 19 písm. b), § 151 ods. 1, 2, § 186 ods. 2 veta prvá CSP, ust. § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až d) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 379 prvá veta, § 369 ods. 1, 2, § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

4. Okresný súd podľa výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 26.12.2017 došlo ku škodovej udalosti pri Obci Kraľovany, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo Peugeot 508, EČV: 4L 79756 (správne malo byť uvedené 4L 97956). Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla OPEL ASTRA, EČV: RK 796 BM, ktorého vlastník v čase nehody bol zmluvne poistený u žalovaného. Z predložených dôkazov ďalej vyplynulo, že poškodený uzavrel so žalobcom dňa 27.12.2017 Zmluvu o nájme č. 587, ktorej predmetom bol prenájom motorového vozidla KIA Sportage, 4x4, EČV: BL 273 JZ, a to od 27.12.2017 počas nevyhnutnej doby opravy poškodeného vozidla. Zo zmluvy o nájme bolo zrejmé, že medzi účastníkmi zmluvy bolo dohodnuté denné nájomné vo výške 74,40 Eur vrátane DPH. Poškodený mal motorové vozidlo v prenájme po dobu 24 dní, za čo mu žalobca fakturoval sumu 1.056,- Eur. Žalovaný oznámil žalobcovi poistné plnenie oznámením zo dňa 21.02.2018 a poskytol poistné plnenie vo výške 842,42 Eur, pričom z uplatnenej sumy odpočítal amortizáciu a pevné náklady počas doby prenájmu motorového vozidla vo výške 213,58 Eur. Tieto skutočnosti v konaní neboli medzi stranami sporné.

5. Okresný súd uviedol, že v danom konaní bolo sporné, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná a či žalobca v konaní bol aktívne vecne legitimovaný. Podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2018 poškodený DEVRO s.r.o., so sídlom Víchovska 830, Jilemnice, Česká republika ako postupca postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.056,- Eur, z titulu jeho nároku voči poisťovni (žalovanému) podľa ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z.. Išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 26.12.2017, na vozidle Peugeot 508, EČV: 4L97956. Postupca sa zaviazal uhradiť za postúpenie pohľadávky odplatu podľa bodu 4. a 5.. Podľa bodu 4. zmluvy o postúpení pohľadávky, postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1. bolo odplatné a odplata za postúpenie pohľadávky bola dohodnutá vo výške 1.056,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 180036 vystavenej SetCar sk, a.s. ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. Kia Sportage 4x4, EČV: BL 273 JZ. Podľa bodu 5. zmluvy o postúpení pohľadávky, vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítali a SetCar sk, a.s. si následne pohľadávku podľa bodu 1. vymáhal vo vlastnom mene a na vlastný účet. Dižné nájomné ako záväzok poškodeného - nájomcu voči prenajímateľovi zanikol vzájomným započítaním s pohľadávkou poškodeného voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávky. Pohľadávka poškodeného voči prenajímateľovi bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávky v zmysle dojednania bodu 4. zmluvy o postúpení pohľadávky. Zaplatenie nájomného, t.j. zánik záväzku poškodeného voči prenajímateľovi zo Zmluvy o nájme č. 587 bol preukázaný v zmysle bodu 5. zmluvy o postúpení pohľadávky. V zmysle ust. § 581 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnat' aj pohľadávky uvedené v ods. 1 a 2. Okresný súd uviedol, že poškodenému vznikla majetková ujma vzájomným započítaním - dohodou podľa zmluvy o postúpení pohľadávky v bode 5. v spojení s bodom 4.. V

prípade započítania na základe dohody zákon dovoľuje, aby účastníci záväzkového vzťahu dohodli započítanie aj nad rámec podmienok, ktoré inak ustanovuje pre započítanie jednostranným právnym úkonom. Predmetnou dohodou preto zanikol záväzok poškodeného, bol splnený záväzok poškodeného z titulu dlžného nájomného, vyúčtovaného vo faktúre prenajímateľa č. 180036, a teda okamihom zániku tohto záväzku poškodenému vznikla reálne škoda aj v rozsahu, ako vyplynulo z výroku rozsudku, t.j. skutočná škoda. Poškodený ako postupca mal peňažnú pohľadávku voči žalovanému z titulu jeho nároku na poistné plnenie, konkrétne nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 26.12.2017, ktorú pohľadávku voči žalovanému poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil žalobcovi ako postupníkovi za odplatu. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo preukázané, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči žalovanému, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada nákladov za prenájom vozidla a tento poistný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu. Poškodený bol preto veriteľom, keďže mal pohľadávku voči žalovanému z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za nájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi v súlade s ust. § 524 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka.

6. Okresný súd v prejednávanej veci mal za to, že ide o žalobu dôvodnú, keď ustálil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, na ktorého Zmluvou zo dňa 19.01.2018 prešla pohľadávka predstavujúca nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením motorového vozidla, ktorý vznikol v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou - dopravnou nehodou zo dňa 26.12.2017. Aj podľa ustálenej praxe súdov SR je takúto škodu potrebné považovať za skutočnú škodu. Okresný súd preto priznal uplatnený nárok v celom rozsahu, poukazujúc na to, že žalovaný v predmetnom konaní nenamietal výšku náhrady škody. Okresným súdom priznaná náhrada za prenájom náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a musel vynaložiť náklady, ktoré by inak v súvislosti s používaním vlastného motorového vozidla vynaložiť nemusel. Okresný súd sa nestotožnil s krátením poistného plnenia v rozsahu 213,58 Eur, ktoré žalovaný označil ako „amortizácia a pevné náklady“. K uvedenému okresný súd odkázal aj na argumentáciu žalobcu uvedenú v podaní zo dňa 08.02.2019, v ktorej žalobca správne uviedol, že v dôsledku dopravnej nehody došlo k znehodnoteniu vozidla napriek tomu, že bolo opravené, pretože na trhu je jeho hodnota nižšia, ako by bola v prípade vozidla nebúraného.

7. Okresný súd uviedol, že nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov za prenájom vozidla vyplynula zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájomom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený používal vozidlo na služobné účely a obchodné záležitosti, čo preukazovala listina „čestné prehlásenie“. Žalobca teda preukázal, že v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou si poškodený zapožičal počas doby opravy náhradné motorové vozidlo a dostatočne vysvetlil aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré bol okresným súdom priznaný nárok na náhradu škody. Za obdobie, pokiaľ bolo auto v oprave, bol nárok na náhradu škody v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, nárokom, ktorý spĺňal všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka, t.j., okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou.

8. V ďalšej časti svojho odôvodnenia okresný súd uviedol, že priznal nárok na úrok z omeškania v sadzbe podľa ust. § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ktoré ustanovenie pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, odkazuje na osobitný predpis pod poznámkou 15a, a to ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd s ohľadom na uvedené potom priznal úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne podľa týchto zákonných ustanovení. Úrok z omeškania priznal z dôvodu, že mal preukázané omeškanie žalovaného. Okresný súd uviedol, že žalovaný nesplnil povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 v spojení s ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. Okresný súd po citácii ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. uviedol, že podľa vykonaného dokazovania žalovaný oznámil žalobcovi ukončenie šetrenia poistnej udalosti listom zo dňa 21.02.2018, kde odmietol poskytnúť poistné plnenie v celom rozsahu. Nárok na úrok z omeškania okresný súd priznal v sadzbe 5 % ročne v súlade s ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, t. j. od 09.03.2018.

9. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu okresný súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

10. Proti tomuto rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, keďže mal za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný v odvolaní poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu a mal za to, že sa okresný súd nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých bolo nevyhnutné pre právne posúdenie veci, ako aj, že podľa žalovaného svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Žalovaný namietal, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vo vedenom spore. Podľa žalovaného zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z tohto vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. V odvolaní žalovaný poukázal na ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, a preto nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzavretím zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, pretože uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla, ale v danom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, žalovaný mal za to, že postúpením nedošlo k postúpeniu pohľadávky, čo bolo v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, ak aj zo samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky vyplývalo, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Podľa žalovaného, ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálné žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Žalovaný mal za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný v spojení aj s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. Žalovaný mal za to, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

11. V ďalšej časti odvolania žalovaný namietal priznaný úrok z omeškania žalobcovi, ktorý podľa žalovaného je v rozpore s ustálenou judikatúrou. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, preto žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd v tomto rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

12. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 05.11.2019. Považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne, zákonné a dostatočne odôvodnené. Podľa žalobcu vzhľadom k skutkovým okolnostiam a vykonanému dokazovaniu má aktívnu vecnú legitímáciu, ktorá bola preukázaná zo zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z poškodeného na žalobcu. K aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 9Co/30/2019-147 zo dňa 25.04.2019 a na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 43Cob/54/2019-124 zo dňa 13.06.2019.

13. Žalobca uviedol, že to, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky bolo zrejmé aj z čiastočného plnenia, ktoré poskytol žalovaný na účet žalobcu ako postupníka. Uvedené potvrdzuje predložené

oznámenie o poistnom plnení, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalovaný svojim konaním sám potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu už v rámci likvidácie poistnej udalosti. V čase pred podaním žaloby tak žalovaný nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky. Ak žalovaný poskytol čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou súčasnej judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Podľa žalobcu rozsudok okresného súdu je jasný a dostatočne odôvodnený a pokiaľ sa žalovaný s názorom okresného súdu riadne odôvodneným nestotožňuje, uvedené neznamená, že by tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

14. Žalobca ďalej poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/75/2018 zo dňa 19.09.2018, keď v obdobnej veci bola konštatovaná dôvodnosť žalobcom uplatnenej škody. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu uviedol, že zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade faktúry, čo nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument, a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému zostal zachovaný. Zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka boli neopodstatnené. V danom prípade poškodený má v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu. Dlužníkom v tomto prípade je žalovaný a nie poškodený. V čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Žalobca považoval odvolacie argumenty žalovaného za nesprávne a zavádzajúce, pretože išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Žalobca v tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.05.2019. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že predmetná zmluva tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán/subjektov. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Podľa žalobcu neexistuje rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.06.2019, z ktorého vyplýva, že záväzok postupca priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje jeden zo spôsobov zániku dlhu, čo nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Ďalej žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018, z ktorého okrem iného vyplýva, že úhradu nájomného tak supluje v tomto prípade samotné postúpenie.

15. V časti odvolania žalovaného ohľadne úrokov z omeškania žalobca zvýraznil, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu v otázke priznania úrokov z omeškania v obdobných prípadoch nie je jednotná. Opačné stanovisko ako uviedol žalovaný zaujal Najvyšší súd SR napr. v rozsudku sp. zn. 5Obo 19/2009 zo dňa 25.03.2009. Z rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.06.2019 zasa vyplýva, že v uvedenej otázke doposiaľ nebolo prijaté zjednocujúce stanovisko. Žalobca uviedol, že pokiaľ poisťovňa nespĺní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V prípade prijatia výkladu obsiahnutého v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 by tak vôbec nebolo možné v prípade uplatnenia si poistného plnenia priznať v

takomto konaní úrok z omeškania. Podľa žalobcu uvedené nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poisťné plnenie prenášala na poškodeného. Žalovaný bol v omeškani so splnením svojho peňažného záväzku v rovine náhrady škody v dôsledku čoho bol dôvodne uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako aj § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Žalobca súčasne poukázal na ust. § 153 a § 154 CSP. Žalovaný sa v priebehu konania do ukončenia dokazovania relevantne nevyjadril k opodstatnenosti uplatnených úrokov z omeškania a za týmto účelom neposkytol okresnému súdu žiadne dôkazy. Až v odvolacom konaní poukázal na skoro rok staré rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktoré muselo byť žalovanému známe už predtým. Žalobca považoval všetky námietky žalovaného v odvolaní za neopodstatnené a navrhol, aby bol rozsudok okresného súdu potvrdený s priznaním trov konania žalobcovi.

16. Postupom okresného súdu, a to podaním, ktoré sa nachádza na č.l. 126 spisu, bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní odo dňa jeho doručenia, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

17. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

18. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/222/2019-131 zo dňa 17.03.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia dňa 12.05.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

19. Primárne krajský súd vzhľadom k počtu vyvolaných súdnych sporov v obdobných veciach uvádza, že každá konkrétna sporová právna vec je posudzovaná v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov sporovej strany, za dôsledného aplikovania ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, za súčasného rešpektovania v konaní pred okresným súdom uplatnenej zákonnej a sudcovskej koncentrácie konania. Inými slovami, rozsudok okresného súdu napadnutý odvolateľom môže byť posudzovaný len v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov vyjadrených v odvolaní a z nich len tými, ktoré nemajú charakter novôt uplatnených až v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 CSP za stavu, že to, čo nie je vyjadrené odvolateľom, sa nemôže stať ani predmetom posudzovania, hodnotenia krajským súdom ako súdom odvolacím.

20. Krajský súd k rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného vyjadrených v ním podanom odvolaní zo dňa 23.10.2019 uvádza, že námietky k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania neboli vyjadrené v konaní pred okresným súdom a v tejto časti žalovaný vzniesol námietky až v ním podanom odvolaní. Nepochybne ide zo strany žalovaného o uplatnený prostriedok procesnej obrany až v ním podanom odvolaní, na ktorý nebolo možné prihliadať za aplikácie ust. § 366 CSP, ak žalovaný súčasne nepreukázal ani jeden z taxatívnych dôvodov vyjadrený pod písm. a) až d) ust. § 366 CSP, pre ktorý by mal krajský súd až v odvolacom konaní na uplatnenú námietku žalovaným prihliadať.

21. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že vo veci bol vydaný platobný rozkaz pôvodne Okresným súdom Banská Bystrica č.k. 25Up/951/2018-46 zo dňa 23. novembra 2018, proti ktorému žalovaný podal odpor. V žalovanom podanom odpore neboli vznesené námietky k uplatnenému úroku z omeškania žalobcom. Následne po podaní odporu sa žalobca vyjadril, ktoré vyjadrenie okresný súd v zmysle uznesenia č.k. 7Cb/3/2019-89 zo dňa 28. februára 2019 doručil žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu s tým, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia vyjadril, uviedol skutočnosti, o ktoré svoje vyjadrenie opiera, označil a predložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s poučením, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. V predmetnom uznesení vykonal okresný súd vo vzťahu k žalovanému poučenie v zmysle ust. § 153, § 154 CSP, t.j. žalovaný bol poučený o sudcovskej koncentrácii konania, ako aj o zákonnej koncentrácii konania (doručené podľa č.l. 90 dňa 06.03.2019). Zákonnú možnosť vyjadriť sa žalovaný nevyužil, a to ani do momentu

rozhodnutia rozsudkom okresného súdu dňa 5. septembra 2019, preto nebol tu daný zákonný priestor, aby boli námietky žalovaného uplatnené až v ním podanom odvolaní v časti žalobcom požadovaného úroku z omeškania posudzované odvolacím súdom. Za tohto procesného stavu potom ak žalovaný pred okresným súdom nenamietal žalobcom požadované úroky z omeškania a prostriedok procesnej obrany voči tomuto úroku z omeškania uplatnil až v odvolacom konaní, a to v ním podanom odvolaní, tak na tento odvolací dôvod ako novotu nemohol krajský súd prihliadať a tým následne sa ani týmto odvolacím dôvodom zaoberať. Krajský súd v súvislosti s týmto vysloveným záverom poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/43/2018 zo dňa 26. februára 2019 z odôvodnenia ktorého vyplýva, že „žalovaný nerešpektoval výzvu súdu na predloženie nových tvrdení a dôkazov v záväznej procesnej lehote spojenej so sudcovskou koncentráciou konania, čím došlo k procesnej preklúzii práva predkladať v neskoršom štádiu konania nové skutkové tvrdenia a dôkazy, ktoré bolo možné skôr (t.j. najneskôr v lehote určenej súdom). Je nepochybné, že žalovaný (jeho právny zástupca) v rozpore s platnou a účinnou právnou úpravou nerešpektoval pokyny súdu, čím došlo k sudcovskej koncentrácii konania, čím zaniklo jeho oprávnenie predkladať súdu tvrdenia a dôkazy, ktoré bolo možné predložiť v skoršom štádiu konania na základe záväznej výzvy súdu prvej inštancie.“.

22. Základom pre konanie krajského súdu boli odvolacie dôvody žalovaného, ktorý namietal nesprávne skutkové zistenie, nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočné odôvodnenie rozsudku okresného súdu, nesprávne posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ak žalovaný mal za to, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, pretože predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka sa nestala pohľadávka, ak podľa žalovaného prejav vôle účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky smeroval najskôr k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu, z čoho potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Žalovaný zvýraznil, že ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu, a potom následne nemohla vzniknúť ani pohľadávka na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie.

23. Krajský súd uvádza, že ani jeden z vyššie vyjadrených odvolacích dôvodov žalovaného nebol relevantný. Primárne je potrebné uviesť, že rozsudok okresného súdu napadnutý odvolaním žalovaného má odôvodnenie, ktoré spĺňa zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd zrozumiteľným a riadnym spôsobom vyjadril skutkové závery, ako aj právne zhodnotenie sporovej právnej veci. Nie je možné akceptovať, že by rozhodnutie okresného súdu nebolo riadne odôvodnené.

24. Krajský súd sa nestotožnil ani s odvolacím dôvodom žalovaného, ktorý namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Krajský súd sa stotožňuje pri závere okresného súdu o konštatovanej aktívnej vecnej legitímácii žalobcu s jeho závermi vyjadrenými v odsekoch 19., 20., 21. odôvodnenia rozsudku okresného súdu. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že dňa 26.12.2017 došlo ku škodovej udalosti pri Obci Kralovany, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo Peugeot 508, EČV: 4L 97956. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla OPEL ASTRA, EČV: RK 796 BM, ktorého vlastníkom v čase nehody bol zmluvne poistený u žalovaného. Poškodený, a to spoločnosť DEVRO s.r.o., Víchovska 830, Jilemnice, Česká republika, uzavrel so žalobcom ako prenajímateľom Zmluvu o nájme č. 587 zo dňa 27.12.2017, podľa ktorej bolo dohodnuté nájomné za prenájom náhradného vozidla od 27.12.2017 počas nevyhnutného času opravy, išlo o osobný automobil KIA Sportage 4x4, EČV: BL 273 JZ. Na základe dohodnutého nájomného a dĺžky nájmu vozidla žalobca vystavil poškodenému DEVRO s.r.o. faktúru č. 180036, ktorou bolo vyúčtované nájomné náhradného motorového vozidla v sume 1.056,- Eur. Žalovaný na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2018, uzavretej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným DEVRO s.r.o. ako postupcom v spojení s Oznámením o postúpení pohľadávky, zaslal priamo žalobcovi Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 21.02.2018 (listiny nachádzajúcej sa na č.l. 11-13 spisu), podľa ktorého bolo poukázané poistné plnenie na sumu 842,42 Eur z faktúry za prenájom náhradného vozidla č. 180036, t.j. zo sumy 1.056,- Eur uhradených 842,42 Eur a nepriznaná bola suma 213,58 Eur, ku ktorej sa viaže vyjadrenie amortizácia a pevné náklady, ktorá sa stala predmetom súdneho konania. Nepochybné z tohto postupu žalobcu a žalovaného ešte pred vyvolaním súdneho sporu vyplývalo, že žalovaný akceptoval žalobcu ako veriteľa uplatnenej pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2018 a Oznámenia o postúpení pohľadávky postupcom - poškodeným DEVRO s.r.o.. Je potrebné prisvedčiť názoru aj samotného žalobcu, ktorý uviedol vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, že žalovaný čiastočným poistným plnením nemal za spochybnenú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu k

pohľadávke poistného plnenia, ktorá bola poškodeným postúpená žalobcovi a ktorá v rovine náhrady škody sa týkala nákladov za nájom náhradného motorového vozidla počas doby opravy poistnou udalosťou poškodeného motorového vozidla poškodeného, a to spoločnosti DEVRO s.r.o..

25. Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2018 (č.l. 11 spisu) uzavretú medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom je nevyhnutné hodnotiť v celosti jej obsahu a nie je možné na ňu nazerať len izolovane podľa jednotlivých bodov tejto zmluvy. Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou žalovaného, že predmetom postúpenia nie je pohľadávka ale dlh, keďže dlžníkom tu je žalovaný v uplatnenom nároku poistného plnenia, čo je pohľadávka poškodeného, ktorá bola Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2018 postúpená na žalobcu ako postupníka. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2018 komplexne riešila tak postúpenie pohľadávky poškodeného na žalobcu, ako aj vysporiadanie ich vzájomných vzťahov v súvislosti s poistnou udalosťou, keď úhrada nájomného poškodeným voči žalobcovi a úhrada odplaty žalobcom poškodenému za postúpenie pohľadávky zanikli, resp. tieto ich vzájomné záväzky sa splnili úkonom započítania vyjadreného v bode 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2018. Je nepochybné tak, ako to vyjadril aj okresný súd v odseku 19. svojho odôvodnenia, že poškodený ako postupca mal pohľadávku z titulu nároku na poistné plnenie voči žalovanému v rovine nákladov za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré tu nastali v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 26.12.2017, ktorú pohľadávku voči žalovanému poškodený Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2018 postúpil žalobcovi ako postupníkovi za odplatu. Poškodený, ktorý postúpil pohľadávku na žalobcu, bol veriteľom voči žalovanému, pretože mal pohľadávku voči žalovanému z titulu poistnej udalosti, ktorá pohľadávka sa stala predmetom postúpenia uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2018, ktorá zmluva je tak v súlade s ust. § 524 Občianskeho zákonníka.

26. Krajský súd na základe uvedeného vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil, keďže neboli splnené podmienky ani pre jeho zmenu a ani pre zrušenie a vrátenie okresnému súdu na ďalšie konanie.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.